

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaer.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 1° JUNI.

De Kamer.

De nieuwe kieswet die reeds door de Kamer aangenomen was, is gisteren door het Senaat gestemd met 34 stemmen tegen 17 en 3 onthoudingen.

Wij hebben verleden dinsdag verhaald hoe M. Victor Hugo, de fransche woordenkramer die zich te Brussel buiten alle gevaar hield terwijl er te Parijs gevochten werd, hoe deze fransche keiser de belgische natie beleedigde en in zijn huis eene schuilplaats aanbood aan de misdadigers der Commune van Parijs.

Het belgisch gouvernement heeft den franschman beleefd verzocht het land te verlaten. M. Victor heeft geweigerd en het gouvernement heeft heel eenvoudig een besluit van uitdrijving tegen hem genomen.

Het gansch land heeft dezen maatregel goedgekeurd. Doch in de Kamer heeft M. Delusseaux voorgesteld dezen maatregel aftekeuren. Na veel klaps is er tot eene stemming overgegaan. Het dagorde voorgesteld door M. Delusseaux is verworpen geworden door 81 stemmen tegen 5. Dat is te zeggen dat de uitdrijving van den franschen grootspreker uit ons land om zoo te zeggen met eenparige stemmen goedgekeurd is.

M. de graaf Vilain XIII.

Wij hebben eene droevige tijding aan onze lezers mede te deelen. De heer graaf Vilain XIII, representant van Maeseyck en voorzitter der Kamer der Volksvertegenwoordigers, is op dit oogenblik zeer gevaarlijk ziek. Zijn toestand is zoo verontrustend dat men noodig geoordeeld heeft hem de laatste Sacramenten toe te dienen. Deze tijding zal met diepe ontroering door gansch het land en vooral door de gansche provincie Limburg vernomen worden.

Men schrijft uit Neerpelt: In onze gemeente, open perceel bergachtige heide, toebehoorende aan M. Walbergs, herbergier, heeft men gevonden twaalf aardn potten, Romeinsche uren; die ontdekking is gedaan met grachten te maken. Bijna allen zijn zeer goed bewaard gebleven. Daar zijn er van verschillende soort, kleine en groote. Men vindt er ook overblijfselen van beenderen; rondom eenigen, op eene diepte van 50 centimeters, stonden 5 groote steenen. Naar men denkt moeten er zich op dit perceel, omtrent de 5 hectaren groot, nog veel andere bevinden. Een twintigtal jaren geleden heeft men er ontdekt in eene heide, bijna een uur verder.

Onlusten te Parijs.

De Commune van Parijs is verdwenen. De opstand der communisten is geheel en al beteugeld. Al het gespuis, welk na de vermeestering der barrieken van Chaumont, Belleville en Ménilmontant, zich verzameld had op Père-Lachaise, is op dat kerkhof neergeschoten of gevangen gemaakt.

De wettige overheid houdt zich bezig met de ontwapening der bevolking, met huiszoekingen en de hieruit voortspruitende aanhoudingen. Duizenden en duizenden gevangenen zijn reeds naar Versailles overgevoerd; honderden en honderden opstandelingen zijn doodgeschoten gedurende de hardnekkige worstelingen der laatste dagen.

De beruchte opstand der Parijzenaars, den 18 maart begonnen met de moord der generaals Clément Thomas en Lecomte, twee republikenen, is geëindigd met de laatste moorderijen, gepleegd op den Aartsbisschop van Parijs, den pastoor der Magdalenakerk, eenige paters jezuiten, den voorzitter van 't gerechtshof M. Bonjean en op een zestigtal andere der deftigste burgers, door de opstandelingen als gijzelaars genomen, hoewel er geene de minste aanleiding bestond tot het geven of nemen van gijzelaars.

In deze laatste moorderijen ziet men nogmaals de domme en woeste moord- en wraakzucht der ellendige schurken die Parijs in zulken diepen jammerenpoel gestort hebben. Even als de eerst vermoorde generaals, was de eerwaarde heer Deguerry, de geachte pastoor der Madeleine, algemeen gekend als een rechtzinnige republikaan; Mgr Darboy werd door al de parijsenaars vereerd en bemind als een verlichte en verdragzame kerkvoogd, die onder politisch opzicht een volksvriend en progressist was.

Ziedaar de logiek der volksbedriegers!

Onder de vermoorde gijzelaars noemt men verder de eerwaarde paters jezuiten Ducoudray, Clerc en Olivaint, den priester Ollard met een aantal andere priesters, 35 gendarmen en den bankier Jecker, berucht door zijne financiële bemoeiing met den franschen krijgstoestel naar Mexico.

Bijna drie honderd andere gijzelaars, treffelijke personen, zijn door de troepen van Versailles uit het gevang der Roquette nog bij tijds verlost geworden.

De laatste snijptrekkingen van den opstand zijn ijselijk en bloedig geweest. Tot in den uitersten schuilhoek gedreven, hebben de ellendelingen, die hunne eigene vaderstad als wilde beesten vernielden, zich met eene wanhopende razernij verdedigd tot den zondag avond ten 6 uren. Toen was de vreeslijke broedersrijd beëindigd, de burgeroorlog geëindigd, de opstand verpletterd. Maar, tot welken prijs? Eilans! de straten en pleinen zijn in die steeds woelige kwartieren schier bezaaid met gesneuvelden en gekwelden, onder dewelke eene groote menigte vrouwen en jongelingen, terwijl men uit de kelders de lijken opbaalt van gevluichte en daarin gestikte of verbrande slachtoffers.

De kalme en rust zijn in Parijs terug gekeerd; maar het is de stilte des doods op een kerkhof met onbegravene lijken bedekt....

Onder de gedode kopstukken der Commune, noemt men, behalve het tiental reeds vroeger opgegeven, Delescluze die in den strijd gedood is, Milliére, in den hof van den Luxemburg aangehouden en aanstonds door het hoofd geschoten. Billioray wilde juist in eene posthoes ontsnappen, toen hij door de mariniers berkend en doodgeschoten werd. Vermorel is reeds gefusilleerd, volgens *Paris-Journal*, welk blad verzekert dat Felix Pyat insgelijks dezelfde straf ondergaan heeft.

Razona is op eene barrikade gedood; Rigault werd gefusilleerd in den hof van den Luxemburg, met la Cecilia. Jacques-Durand en doctor Parisel. Lefrançois, Gombon en Amoureux, werden donderdag door 't hoofd geschoten in de Bankstraat; Ferré en Vallès achter het Châtelet bij den driehoek der Saint-Denisstraat. Gaillard werd gedood gedurende zijn overvoer naar Satory.

Zijn nog gevangen om door de krijgsraden geoordeeld te worden: Assy, Mégy, Ranvier, Eudes, Cluzeret, Clément, Maljournal, Durossier, Okolowitz, enz. Naar men verzekert, is de beruchte Dombrowski, die geheel den Communistenboel van Versailles wilde verkoopen en leveren, ook door 't hoofd geschoten. Die ellendeling verdiende gewis tweemaal de doodstraf.

Een bijzondere brief uit Berlijn, aan een Brusselsch dagblad, deelt een hoogst gewichtig nieuws mede, welk uit eene zeer geloofwaardige bron geput zoude zijn. Ziehier dit nieuws:

De Duitschers, die, zoo men weet, tijdens de laatste worstelingen te Parijs, verscheidene honderden krijgsgevangenen hebben gemaakt welke buiten de scheidslijnen kwamen vluichten, hebben nu eene geheime briefwisseling in beslag genomen van de kopstukken der Parijze Commune, in dewelke men de bijzonderheden eene samenzwering tegen België aantreft. Na eenen uitval uit Parijs, dwars door de lijnen der Duitschers, moesten die opstandelingen zich naar Brussel begeven en aldaar de beweging voortzetten. Al de openbare gebouwen der Belgische hoofdstad moesten in brand gestoken worden...

Die geheime correspondentie zou uit Berlijn aan het Belgische Staatsbestuur gezonden zijn. Het complot is mislukt, omdat de Duitschers geweigerd hebben vrijen doorgang te verleenen aan de opstandelingen.

Dombrowski had zelf dien doortocht gevraagd aan den Duitschen generaal Fabricé, die hem denzelfde geweigerd had.

Ziedaar welke geheime plannen nog gebreed worden door de verfoeilijke kerels der zoogenaamde Parijzer Commune, die den rampzaligen burgeroorlog en broedermoord in Parijs ontstoken en aangevuurd hebben.

Even als den heerschtuchtigen huichelaar Napoleon, droomden die ellendige kerels ook de woeling en revolutie in België te brengen; in Brussel, en wie weet elders, dezelfde heilsche gruwelen te bedrijven als in Parijs, en ons land als het ware ook tot eene roode Commune te maken.

Wie weet of de heeren der *Internationale* daartoe geen handje geholpen hadden? Het waren immers de dagbladen, op dewelken zij invloed hebben, die zoo den gek schoren met de verzameling van troepen rond Brussel, met den oproep eeniger milieeklassen en andere voorzorgmaatregelen, genomen door ons Staatsbestuur, welk van de geheime samenspanning te Parijs gewaarschuwd was.

De val der Commune en de verplettering der Parijzer Communisten doet die schuldige samenspanning nu ook in duigen storten. De overhand blijft aan de wettige overheid, bijgevolg aan het Recht, en met veel genoegen hebben wij dezen morgen reeds geheele compagnies milicianen met pak en zak in onbepaald verlof naar hunne haardsteden terug zien keeren.

De afgrijselijke moordzucht is derwijze door den burgeroorlog aangeprikkeld, dat gisteren nog verscheidene gansch moedwillige moordpogingen in Parijs gepleegd zijn geworden door ongewapende mannen, zelfs door vrouwen en jeugdige meisjes...

Ondertusschen werken de fransche, belgische en engelsche pompieren om 't zeerst om de geweldige branden in Parijs te blussen; dat werk moet voorzeker zwaar en langdurig zijn, als men overdenkt dat in schier al de kwartieren brand werd gesticht en groote gebouwen dagen lang voedsel aan het vuur kunnen geven. Parijs wordt, in afwachting, weder goed bevoorrad, en in verscheidene werkhuizen is de arbeid reeds hernomen.

De 3° akt van het ontzaglijk en bloedig treurspel des fransch-duitschen oorlogs zal eerlang gespeeld worden te Versailles in de Nationale Vergadering, welke zich heden bezig houdt met het onderzoek van 't gedrag der fransche maarschalcken-legeroversten te Metz en Sedan. Eergeristen heeft generaal Changarnier den maarschalk Bazaine verdedigd, en hiervoor de gelukwenschen van M. Thiers ontvangen.

Eerlang zal die Vergadering door nieuwe kiezingen volledig moeten worden, en daarin beslissen welke Regeeringsvorm in Frankrijk nu ingevoerd zal worden. Zoo men weet, hebben de Legitimisten of de Bourbongezinde partij de meerderheid in die vergadering; daarop volgen de Orleanisten en Republikenen.

De worsteling in de Kamer kan derhalve plaats hebben tusschen de drie groote partijen; in dit geval zullen de Bourbongezinden ongetwijfeld zegeralen, en de graaf van Chambord, zal, als Hendrik V, den franschen troon beklimmen, op welks bezit hij beweert een eeuwenoud recht te hebben. Eene overeenkomst tusschen de Bourbongezinden en de Orleanisten gelooven wij niet zeer waarschijnlijk.

Zou er, integendeel, eene versmelting tot stand kunnen komen tusschen de Orleanisten en de Republikenen, dan zal de stemming der nationale Vergadering hoogst belangrijk zijn, doch zullen de Bourbongezinden ongetwijfeld de minderheid hebben.

In dit geval, zou het ons geenszins bevreemden dat de graaf van Parijs, kleinzoon van den gewezen franschen burgerkoning Lodewijk-Philips II, naar men verzekert een prins die bij een uitmuntend verstand de lessen der onderverinding bezit, aan 't hoofd van Frankrijk's Staatsbewind werd geplaatst, niet als Koning, maar als President der Republiek.

Even als de eerbiedwaardige en uitmuntende Staatsman Thiers, thans hoofd der uitvoerende macht, gelooven wij dat deze oplossing de beste zoude zijn, om het reeds zoo hard geteisterde Frankrijk te behoeden tegen nieuwe schokken, tegen de ijselijkheden eener nieuwe worsteling; tegen den pretendenten-oorlog.

De orde en rust keeren allengs in Parijs terug; de bevolking wordt ontwapend om verder ongelukken te voorkomen, en alle noodige maatregelen te werk gesteld om den arbeid en de nijverheid zoo ras mogelijk te doen herbeginnen en den handel te doen herleven.

Geheel het legercorps van generaal Clinchant is uit Parijs reeds naar Versailles teruggekeerd; het voerde verscheidene duizenden gevangene opstandelingen met zich derwaarts. De reeds verschijnende dagbladen te Parijs drukken den wensch uit, de *fusillades* te zien ophouden en de opstandelingen te doen oordeelen door de bevoegde rechtbanken. Aan dien wensch is voldaan en de krijgsraden zijn, op verschillende punten, schier in bestendige zitting ter oordeeling der krijgsgevangene communisten.

Al de voornaamste kopstukken der Commune en aanvoerders der opstandelingen zijn gedood of gevangen. Zij sneuvelden op de barrieken en bij de straatgevechten, of vielen in handen der troepen. Twee der voornaamsten zijn echter verdwenen: Felix Pyat en Paschal Grousset zijn ontsnapt, en niemand weet nog, of zij zich in de onderaardsche gewelven en riolen verscholen houden, ofwel met eenen luchtbol gedurende den nacht heimelijk ontvlucht zijn. Wij slaan geloof aan de laatste veronderstelling.

Onder de gijzelaars door de oproerlingen

vermoord, telt de *Times* een zeker getal zieke soldaten, waarvan de *Commune* zich in de hospitalen had meester gemaakt.

BROEDERS DER KRISTELIJKE LEERING.

In *Maison-Blanche* loopt het gerucht dat de oproerlingen 14 Broeders der Kristelijke Leering hebben gefusilleerd... En dit ter beëlooning dat die ongelukkigen honderdmaal, gedurende het beleg, hun leven gewaagd hebben, om diegenen te redden welke tegen den vreemdeeling vochten!

WEDERZIJDSCHE VERLIEZEN.

Men schat het cijfer van de verliezen der opstandelingen voor den 22 mei, op 12000 dooden en gekwelden, waarbij 25000 krijgsgevangenen. In de hardnekkige gevechten tusschen den 22 en 29 mei, zijn meer dan 10000 opstandelingen gedood geworden en meer dan 20000 gevangenen zijn naar Versailles gezonden.

De verliezen van 't leger van Versailles zijn nog niet gekend. Men weet echter, dat 't corps van generaal Douay 40 officieren en 600 mannen verloren heeft.

Het grootste deel der weer verschijnende dagbladen vragen nu de staking der *fusillades* en de oordeling der opstandelingen door de bevoegde rechtbanken; op verscheidene plaatsen zijn de krijgsraden reeds in zitting.

Verscheidene moordpogingen zijn gisteren gepleegd door mannen, vrouwen en jeugdige meisjes.

De lijken van Mrs Darboy en pastoor Deguerry zijn gebalsemd en zullen in den loop dezer week in eene lijkkapel des aartsbisschops, ten toon gesteld worden.

Officiële inlichtingen bevestigden dat de nationale archieven behoudt zijn gebleven tegen het vuur en de verwoesting. De bibliotheek van 't Arsenal is behouden en het museum onaangetroefd. In de Gobelins zijn de weefgetouwen en lapijwerken der groote werkzaal verbrand. Het Observatorium heeft weinig geleden.

Het is nu duidelijk bewezen dat de vernieling der gronste gebouwen een voorop beraamd en overlegd werk is geweest.

Behalve Paschal Grousset en Felix Pyat, zijn al de leden der gewezen Parijzer Commune en de andere kopstukken van den opstand nu gedood of in gevangenis.

De *Figaro* drukt 't gevoelen uit dat Frankrijk maar geheel en al gered zal zijn als de graaf van Chambord en de prins van Orleans vereenigd de medewerking hunner vaderlandshede en toegenegeheid aan Frankrijk zullen brengen.

DE VERGIJFTIGSTERS.

In de *vue de la Paix* zegt de *Times*, heeft onze correspondent dertig jonge en welgekleedde meisjes, allemaal van eenen nauwkeel, zien wegvoeren, welke men beschuldigde den soldaten vergiftigden wijn te hebben gegeven. Zij lachten en spotteden tegen het volk dat achter hen huilde en tierde. Zij werden naar de Vendôme-plaats gebracht, waarschijnlijk om gefusilleerd te worden.

Zou het waar zijn?

Volgens de *Mouse* zal er binnen kort eene brochure verschijnen, waarin als stellig en zeker gezegd wordt, dat Frankrijk na Sedan een eervolle vrede kon gesloten hebben, ZELFS ZONDER EENIG GRONDGEBIED AF TE STAAN.

Die gunstige toestand was teweeg gebracht door bemiddeling van den Keizer van Rusland.

Welnu, het gouvernement van 4 september — de Gambetta's en konsoorten — zouden niet gewild hebben.

Italië.

Het Italiaansche Staatsbestuur haast zich om den zetel der regeering naar Rome over te brengen.

Alle maatregelen worden genomen om de openbare gebouwen dezer stad voor derzelver nieuwe bestemming in te richten, derwijze dat zij gereed zijn in den loop der thans beginnende juni maand.

Paus Pius IX heeft, bij deze gelegenheid, een Encyclicken brief gezonden aan al de bisschoppen en patriarchen der katholieke Kerk, in welk stuk verklaard wordt dat de waarborgen, door Italië den opperpriester toegestaan, niets zijn dan listige kuiperijen, leugens en schijnbeiligheid.

Pius IX verzet zich krachtig tegen de overweldiging van zijn land en wereldlijk gezag, tegen de scheidende zijner rechten als wettige Vorst der Romeinsche Staten, en tegen de belemmering zijner persoonlijke vrije handelingen.